

VÍTR DUJE DO PLACHET - T.H.S. Brzdaři

1. Vítr duje do plachet, ráhnoví napína,
loď již míří přídí vpřed, zas přichází noc zlá
Na palubě stojím sám, na tebe vzpomínám,
proč jsem tě nechal tam, tužbami moře hnán.

vokál : Á – ha – ha – ha – há, á - ha – ha – ha – ha
á - ha – ha – ha – há, á - ha – ha – ha – ha.

2. Oči otevřený, nad hlavou hvězdy mám,
záda podepřený, tak jsem zas zůstal sám.
Siréna hučí tmou, kamarádi na loď jdou.
poslední pusu mi dej a pak jen zamávej.

vokál : Á – ná ...

Rec.: Na druhý den, když byla již loď na širém moři,
zatáhla se obloha a zvedly se vlny,
hnali loď přímo na čnějící skaliska
a nikdo tomuto strašnému neštěstí nemohl zabránit.
Prudký náraz, voda v podpalubí a loď se potápí...
Jen blesky křižovaly oblohu a osvětlovaly místo
této hrozného tragedie.

vokál: Á – ná ...

3. Noci zní volání, kdopak mě zachrání,
už nemohu já víc, voda vniká do plic.
Vyřídte dívce mé, že se nesejdem,
že už mám těžkej zrak, k sakru už je to tak.

vokál: Á – ná ...